

47

MANIBUS
R I
KCELL ENTIS
ICI KOSELL
E FLECTORALIS
CULTATIS JURIDICAE
ONDAM GRAVIS
LIZ AE REVERENTIAE
MENTUM
EVOIAR
M 9

CULTETIS
~~...~~
Alit utramque nostram portio spectat ad
Kosellum, quare si illarum consimul arbor,
non comitibus partibus adhibetur ergo
si illa nobilitas poterat exigere tractu
de longis mihis juribus sententia sedet,
Quod virtute sedem sit, non sanguine viti
Defectus inter eos, tuncque inter eos
ostenditur...
I tunc omnia bene longis...
Dilectum hinc hinc...
Succedat...
Consilium, etiam...
At nulli...
Quam...
De...
In...
E...
H...
E...
R...
L...
E...
S...
A...

46

BEATIS MANIBUS
 V I R I
 NOBILISS: EXCELLENTISS:
 DN. HENRICI KOSELI
 J. U. D. ET P. P. CURIAE ELECTORALIS,
 SCABINATUS AC FACULTATIS JURIDICAE
 ASSESSORIS QUONDAM GRAVISS,
 ULTIMUM HOC PIETATIS AC REVERENTIAE
 MONUMENTUM
 IPSO DIE EXEQVIAR.
 L. M. Q
 P.
 M. JOH. FRID. SCULTETUS.

PIETA PIETAS, quò non mortalia ducis
 Pectora, tu nostras longè rellinqvere terras,
 Et patrium mutare solum, concedere fatis,
 Et melius sperare jubes. tu vivere rectè,
 Et tandem benè posse mori, sanctissima donas.
 Non mihi praeeriti repetenda silentia secli,
 KOSELIUS noster loquitur: Qui dulcibus arvis,
 Et patriis exsul modò finibus, optima quondam
 Quae mihi fors rapuit, censu meliore recepi.
 Omne solum natale pius. Parere Tonanti
 Libertas summa est. obsistere, fœda tyrannis.
 Et frustra pugnes, si ducunt fata volentem,
 Nolentemq; trahunt. Peregrinâ vivimus urbe,
 Semoti cœlo patrio, tellure jacenti
 Quod tantum distat, quantum cœlestis Olympi
 Immensum spacium, sanctis certissima sedes,
 Functâ tenebroso si quando carcere, nostro
 Nostra Creatori cœlestis redditur aura.
 Felix, presentes qui sic discriminat horas,
 Ut nihil humanis credat considerare rebus,
 Instabilesq; vices, ac lubrica singula discat,
 Exitio conjuncta suo. Felicior ille,
 Qui promptus moritur, qui non mortalia captat
 Gaudia, at aeternae praesumit gaudia vitæ.
 Nulla hic vita datur, namq; hæc mihi vita, cada ver
 Et funus vivens, & mortis imago videtur,
 Quam tacitis Lunæ sentimus quisq; sub umbris.
 Migrandum est aliò, regnum cœleste beatiss
 Queritur, electis ubi cœtibus assidet auctor
 Et nostri vindex generis, purissimus unâ
 Spiritus, & longo rutilantes ordine flammæ.
 Macte piis animis! tanto conamine macte,
 Optime KOSELI, non Te tua vota relinqvunt,
 Quem post tot casus, post tedia multa laborum,
 Exiliiq; moras & multa pericula quondam,
 Semper anbelasti, dum te mortalis habebat
 Conditio, ingentem versas nunc pectore Christum,
 Hoc prorsus satiate bono. Te nulla fatigat
 Cura diu terrena petens, spes anxia mentem
 Nulla agitat, vano nec torquet corda tumultu.

Atq; utinam nostris porrò superasset Athenis
 KOSELIUS, quem si studiorum conscius ardor,
 Non commendasset patriæ, sublimis origo
 Et sua nobilitas poterat vel sola tueri.
 At longè melior juveni sententia sedit,
 Quod virtute sibi par sit, non sanguine niti,
 Desicere inter opus, totumq; impendere jussis
 KOSELIUM studiis. Sinuosa volumina Juris
 Terminat haud longis spacis, communibus auget
 Discendum libris studium, privata sequuntur
 Successus publicos. Hoc unum semper agendum
 Censebat, damni ne quid Respublica ferret.
 At nulli querimur, tunc tristi carmine flendus
 Quum vivebat, erat. dum fatis usq; superstes
 Corporis immoritur trunco, quum membra fluebant
 Accrescente sinu, quæ complana verat hydrops.
 Gaudemus potius, longæ quod tormina vitæ
 Evasit penitus, Thracum quæ in more paramus
 Exeqvias, lesso nullo, sed mollibus hymnis.
 Haud secus ac portum ventis inflata secundis
 Fessa carina subit, navalis dextra coronam
 Imponit puppi, votisq; obstringit Olympum.
 Emensum vitæ pelagus, stat certa salutis
 Anchora, leta quies cœlesti sede receptum
 Sopit, & innumeris facit halcedonia curis.
 Jamjam TAUBMANNI, quin & clarissima quondam
 Nomina REUSNERI dulces junguntur in usus.
 Agnoscunt veterem comitem, solantur amicum
 Pectus, & aeterni magmenta perennia cultus
 Alternis repetunt vicibus, letantur at uno
 Hospitis adventu. Sic quæ negleximus ante,
 Reddita plus recreant, quàm non amissa, placent quæ
 Assiduè percepta, minus, quam sæpè petita.
 Hoc unum tandem precibus solemnibus orat
 Leucoris alma, DEUM: Quum multo funere, Legum
 Multarum proceres, uno hoc subsistere luctu
 Annuat, & tristem penset clementer hiatum,
 Tum verò illustrem meritis, fandi q; potentem
 STRAUCHIUM, in hæc nostræ solatia plurima terræ
 Vivere, & his iterum jubeat florere sub Umbris.

VVITTEBERGÆ, Literis Johannis Haken, M DC LVII.

BEATIS
V
NOBILISS: E
DN HENR

J. U. D. ET P. P. CURIA
SCABINATUS AC R
ASSESSORIS Q
ULTIMUM HOC P
MONII
1830 DIE
I.

M. JOH. ERN

Pietas, qui non moritur
Pectora, tu nostras longioribus
Et patrum virtute solent, comendat
Et melius sperare habet, tu virtutem
Et tandem bene posse mori, sancti spiritus
Non mihi per certum repetenda gloria
Koselma noster locum: Quia illud in
Et patris exemplum habet, optima quodam
Que mihi foris vident, cessat meliore recipi
Omne solent matre dicit, et tunc Toman
Libertas pariter est, obsequium, iudicium
Et frustra pugnes, si dicitur facta voluntatem
Nolentem, trahunt. Pietas, et virtutum
Non in celo patris, sed in facie
Quod tantum dicitur, quod tantum est, in O
In enim, etiam, facta est, etiam facta
In enim, etiam, facta est, etiam facta
Nostra Creatori caelestis reddimus
Ergo, propitius, qui se dicit, etiam
Et nihil tantum creditur, confidit, etiam
Isti adules, vices, ac lutea, etiam dicit
Exilio committit, in. Felicitas
In enim, etiam, facta est, etiam facta
Gaudet, ac etiam, etiam, etiam facta
Nalla hic vita datur, nam, etiam, etiam
Et sumus vices, etiam, etiam, etiam

BEATIS MANIBUS
 VIRI
 NOBILISS: EXCELLENTISS:
 DN. HENRICI KOSELI
 J. U. D. ET P. P. CURIAE ELECTORALIS,
 SCABINATUS AC FACULTATIS JURIDICAE
 ASSESSORIS QVONDAM GRAVISS,
 VLTIMUM HOC PIETATIS AC REVERENTIAE
 MONUMENTUM
 IPSO DIE EXEQVIAR.

PIETAS PIETAS, quod non
 Pectora, tu nostras longè rel
 Et patrium mutare solum, c
 Et melius sperare jubes. tu
 Et tandem benè posse mori, sa
 Non mihi praeiteriti repete
 KOSELIUS noster loq'vitur :
 Et patrius exsul modò finibus
 Quae mihi fors rapuit, censu
 Omne solum natale pius. Pa
 Libertas summa est. obsister
 Et frustra pugnes, si ducun
 Nolentemq; trabunt. Peregr
 Semoti caelo patrio, tellure
 Quod tantum distat, quanti
 Immensum spacium, sancti
 Functae tenebroso si quando
 Nostra Creatori caelestis rea
 Felix, praesentes qui sic discr
 Ut nihil humanis credat co
 Instabilesq; vices, ac lubrica
 Exitio conjuncta suo. Felicio
 Qui promptus moritur, qui n
 Gaudia, at aeterna praesumi
 Nulla hic vita datur, nam
 Et funus vivens, & mortis
 Quam tacitis Luna sentim
 Migrandum est aliò, re
 Queritur, electis ubi caetib
 Et nostri vindex generis, purissimus una
 Spiritus, & longo rutilantes ordine flamma.
 Macte pius animis! tanto conamine macte,
 Optime KOSELI, non Te tua vota relinqvunt,
 Quem post tot casus, post tedia multa laborum,
 Exiliiq; moras & multa pericula quondam,
 Semper anhelasti, dum te mortalis habebat
 Conditio, ingentem versas nunc pectore Christum,
 Hoc prorsus satiate bono. Te nulla fatigat
 Cura diu terrena petens, spes anxia mentem,
 Nulla agitat, vano nec torquet corda tumultu.

CULTE TUS.
 Atq; utinam nostris porrò superasset Athenis
 KOSELIUS, quem si studiorum conscius ardor,
 Non commendasset patriae, sublimis origo
 Et sua nobilitas poterat vel sola tueri.
 Et longè melior juveni sententia sedit,
 Quod virtute sibi par sit, non sanguine niti,
 Efficere inter opus, totumq; impendere jussis
 KOSELIUM studiis. Sinuosa volumina Juris
 Terminat haud longis spacis, communibus auget
 Discendum libris studium, privata sequuntur
 Successus publicos. Hoc unum semper agendum
 Ensebat, damni ne quid Respublica ferret.
 At nulli querimur, tunc tristi carmine flendus
 Quum vivebat, erat. dum fatis usq; superstes
 Corporis immoritur trunco, quum membra fluebant
 Accrescente sinu, quum complanaverat hydrops.
 Gaudemus potius, longe quod tormina vite
 Evasit penitus, Thracum quum more paramus
 Exequias, lesso nullo, sed mollibus hymnis.
 Haud secus ac portum ventis inflata secundis
 Fessa carina subit, navalis dextra coronam
 Imponit puppi, votisq; obstringit Olympum.
 Emensum vite pelagus, stat certa salutis
 Anchora, leta quies caelestis sede receptum.
 Sopit, & innumeris facit halcedonia curis.
 Jamjam TAUBMANNI, quin & clarissima quondam
 Nomina REUSNERI dulces junguntur in usus.
 Agnoscunt veterem comitem, solantur amicum
 Pectus, & aeterni magmenta perennia cultus
 Alternis repetunt vicibus, letantur at uno
 Hospitis adventu. Sic quae negleximus ante,
 Reddita plus recreant, quam non amissa, placent quae
 Assidue percepta, minus, quam saepe petita.
 Hoc unum tandem precibus solemnibus orat
 Leucoris alma, DEUM: Quum multo funere, Legum
 Mulctarit proceres, uno hoc subsistere luctu
 Annuat, & tristem penset clementer hiatum,
 Tum verò illustrem meritis, fandiq; potentem
 STRAUCHIUM, in hac nostra solatia plurima terra
 Vivere, & his iterum jubeat florere sub Umbris.

VVITTEBERGAE, Literis Johannis Haken, MDC LVII.

